

Sygn. akt V CSK 127/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku A. S.-K.
przy uczestnictwie T. S.
o pozbawienie władzy rodzicielskiej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 1 września 2016 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 24 sierpnia 2015 r., sygn. akt XVII RCz [...],

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od skarżącej na rzecz
uczestnika postępowania 137 (sto trzydzieści siedem) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2015 r. w sprawie z wniosku A. S.-K. przy uczestnictwie T. S. o pozbawienie władzy rodzicielskiej na skutek zażalenia uczestnika T. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia 27 marca 2015 r. zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w ten sposób, że wniosek o pozbawienie władzy rodzicielskiej odrzucił i ustalił, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Od powyższego postanowienia wnioskodawczynie złożyła skargę kasacyjną, domagając się jego zmiany, ewentualnie uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, z uwzględnieniem kosztów postępowania kasacyjnego. W skardze wskazała m. in., że spełnia ona wymogi określone w art. 398¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 398² k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną uczestnik wniósł o odrzucenie skargi kasacyjnej jako niedopuszczalnej, ewentualnie odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w razie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania o oddalenie skargi kasacyjnej; w każdym z tych przypadków o zasądzenie od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu procesowym przypadki dopuszczalności skargi kasacyjnej określa art. 398¹ i art. 398² k.p.c., natomiast w postępowaniu nieprocesowym zagadnienie to reguluje art. 519¹ k.p.c. Z przepisu tego wynika, że w sprawach z zakresu prawa rodzinnego, opiekuńczego i kurateli (art. 561 - 605 k.p.c.) skarga kasacyjna przysługuje tylko w sprawach o przysposobienie oraz o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, a i w tych ostatnich tylko wtedy, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Zakres tych spraw obejmuje również sprawy o pozbawienie władzy rodzicielskiej (art. 579 k.p.c.; por.: postanowienia SN z dnia 28 maja 2014 r., sygn. akt I CZ 28/14, www.sn.pl, z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt V CZ 163/12, www.sn.pl, z dnia 16 listopada 2004 r., sygn. akt III CZ 102/04,

nie publ.; zob. także: postanowienie SN z dnia 3 lutego 2012 r., sygn. akt I CZ 153/11, OSNC Zbiór Dodatkowy nr B/2013, poz. 39). Oznacza to, że wniesiona w niniejszej sprawie skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2015 r., V CZ 106/14, które skarżąca przywołała dla wykazania dopuszczalności skargi kasacyjnej, dotyczy innego problemu. Sąd Najwyższy wskazał w nim, że jest dopuszczalna skarga kasacyjna od postanowienia, którym sąd drugiej instancji zmienił postanowienie i odrzucił pozew. Pogląd ten jest oczywiście trafny, wynika to bowiem wprost z art. 398¹ § 1 k.p.c. Skarżąca nie dostrzega jednak, że w każdym wypadku chodzi o sytuację, w której skarga kasacyjna jest dopuszczalna co do zasady. Jak zaś wskazano wyżej, w sprawach z zakresu prawa rodzinnego dotyczących władzy rodzicielskiej skarga kasacyjna nie przysługuje, nie przysługuje zatem również od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku.

Powołane przez skarżącą rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz. Urz. UE seria L, z 2003 r., nr 338, s. 1 - 29, polskie wydanie specjalne: rozdział 19, tom 6, s. 243 - 271, z późn. zm.) nie kreuje wyodrębnionego rodzaju sprawy o pozbawienie władzy rodzicielskiej, do którego nie miałyby zastosowania norma z art. 519¹ § 2 k.p.c. Treść rozporządzenia (żaden z jego przepisów) nie daje również podstaw do odmiennego stosowania w tym zakresie zasad procedury cywilnej określających dopuszczalność skargi kasacyjnej.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁶ § 3 i 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c.

jw